

opmærksom paa, at Høiesteretsdommen argumenterer derved, at de Personer, der ere optraadte i denne Sag, ere Huusmænd, der selv ere deres Huse, og paa Livstid eller langt Aaremaal af Hartkornseierne have leiet den Jord, hvorpaa Husene staae, og som de isvrigt maatte have i Brug, og som efter denne deres Stilling ikke mindre end Hartkornseierne maae betragtes som faste Beboere af Sognet og ved Eiendomsbesiddelse knyttede til dette, ligesom Dommen for Næsten støtter sig til, at de have deeltaget i Brugen af Jorden. Det synes saaledes, at Høiesteretsdommen ikke gaaer ud paa at tillægge alle Bornholms Beboere Andeel i disse Jorder, men klar er Sagen jo ganske vist ikke.

Da ikke Flere forlangte Ordet, sattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges med 71 Stemmer mod 1.

B. Grichsen: Jeg tillader mig at foreslaae Sagen henviist til et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer.

Hjorth: Det forekommer mig rigtignok næsten at være Ironi over Sagen, nu saa nær ved Samlingens Slutning, at ville nedsætte et Udvalg. Jeg kunde forstaae, at de Medlemmer, der stille sig saa bestemt imod den, fraraade Lovens Vedtagelse, men at nedsætte et Udvalg vil kun være at begrave Sagen paa en pæn Maade. Jeg skal derfor fraraade et Udvalgs Nedsættelse.

B. Grichsen: Jeg skal dog tillade mig den Bemærkning, at jeg troer ikke, hvis Sagen kommer i Udvalg, at det da skulde være af den Grund, at man vilde have den standset, men Spørgsmaalet er, om vi ikke gennem et Udvalg kunde bringe Sagen ind paa det Spor, som jeg for mit Vedkommende anseer for det rette. Jeg skal derfor fastholde mit Forslag.

Casse: Jeg troer, det er ganske klart, at det, at henvise Sagen til et Udvalg, umiddelbart vil have tilfølgende, at Loven ikke udkommer i denne Sæssion. Jeg anseer det fremdeles for

klart, at det ærede Thing vil finde, at Discussionen i det Hele har dreiet sig om saadanne theoretiske og juridiske Spørgsmaal, at der ikke har været Tale om at komme ind paa en nærmere Detail deraf, og at det, at nedsætte et Udvalg med den Opgave at løse disse Spørgsmaal, er det Samme som at gjøre det til Domstol for alle de uberegnelige Tilfælde, der kunne uvilke sig med Hensyn her til. Det har fremdeles viist sig under Forhandlingerne, at Opgaven maa være den at finde, om der ikke skulde være en eller anden Udvei, hvorved man kunde stille Sagen saaledes, at man kunde afgjøre den uden Fare for at gribe ind i, hvad der henhører under Domstolens Ret, og der er allerede fra 3 Sider paaviist forskjellige Udveie dertil. Jeg troer slet ikke det vilde falde vanskeligt uden Udvalg til 2den Behandling at stille de Forslag, som kun vilde bevæge sig om dette meget indskrænkede Punkt. Skulde det da vise sig, at man ikke kunde enes om Tillæg til Loven af den ene eller den anden Bestaaffenhed, hvorved man skulde komme ud af Vanskeligheden, stod Veien aaben for til 3die Behandling at nedsætte et Udvalg; det vil sige, at man først da bør tage Bestemmelse om, at Sagen ikke skal fremmes i denne Sæssion. Jeg stemmer derfor imod Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse.

Klein: Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan være af samme Mening, som den ærede sidste Taler. Det forekommer mig, at det, som gjør det rimeligt, at der nedsættes et Udvalg i denne Sag, er, at der maa siges at være stor Uklarhed tilstede med Hensyn til det Spørgsmaal, som synes at maatte være det væsentligste ved hele Sagen. Jeg vil oprigtigt tilstaae, at det har været mig umuligt at sætte mig ind i den og de dermed i Forbindelse staaende Retsspørgsmaal paa en saadan Maade, at jeg med rolig Samvittighed kan være rede til at stemme over Sagen, som den foreligger. Hvorvidt der kan være Leilighed for de ærede Medlemmer, der maatte være i samme Stilling, at komme rigtigt tilbunds i Sagen inden 2den Behandling, ved jeg ikke, men dersom vore Arbejder i de nærmest følgende Dage skulle sættes, paa samme Maade, som de ere bævne